EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.9.2011
KOM(2011) 594 endelig

2011/0261 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner og om ændring af direktiv 2008/7/EF

{SEK(2011) 1102 endelig}
{SEK(2011) 1103 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Indledning: Økonomisk og finansiel krise, politiske mål og behov for at sikre et velfungerende indre marked

Den seneste globale økonomiske og finansielle krise fik alvorlige konsekvenser for vores økonomier og de offentlige finanser. Finanssektoren var i væsentlig grad med til at fremkalde den økonomiske krise, mens regeringerne og de europæiske borgere generelt har båret omkostningerne. På europæisk og internationalt plan er der enighed om, at finanssektoren bør yde et mere rimeligt bidrag i betragtning af omkostningerne forbundet med at håndtere krisen og den aktuelle underbeskatning af sektoren. Flere EU-medlemsstater har allerede truffet forskellige foranstaltninger med hensyn til beskatning inden for den finansielle sektor. Formålet med dette forslag er at udforme en fælles europæisk tilgang til problemet, som skal være forenelig med det indre marked. Forslaget tjener som supplement til EU's regelværk til sikring af mere sikre finansielle tjenesteydelser gennem bekæmpelse af særligt risikable former for adfærd inden for visse segmenter af de finansielle markeder for derved at hindre en gentagelse af tidligere praksis.

Europa-Kommissionen undersøgte allerede muligheden for at indføre en afgift på finansielle transaktioner ("FT-afgift") i sin meddelelse af 7. oktober 2010 om beskatning af den finansielle sektor[1]. På baggrund af den analyse, som Kommissionen allerede har gennemført, og som respons på adskillige opfordringer fra Det Europæiske Råd[2], Europa-Parlamentet[3] og Rådet udgør dette forslag et første skridt i retning af:

– at undgå en fragmentering af det indre marked for finansielle tjenesteydelser som følge af det stigende antal ukoordinerede nationale skatteforanstaltninger, der indføres.

– at sikre, at de finansielle institutioner yder et rimeligt bidrag til dækning af omkostningerne forårsaget af den seneste krise, og sikre, at denne sektor beskatningsmæssigt behandles på lige fod med andre sektorer[4]

– at træffe foranstaltninger, der kan forhindre transaktioner, der ikke øger effektiviteten på finansmarkederne, og som dermed kan supplere de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal forhindre kriser i fremtiden.

---

1 KOM(2010) 549 endelig (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0549:FIN:DA:PDF).

2 På Det Europæiske Råds møde den 11. marts 2011 nåede stats- og regeringscheferne i euroområdet bl.a. til enighed om, at "indførelsen af en afgift på finansielle transaktioner bør undersøges og videreudvikles inden for euroområdet og på EU-plan og internationalt plan". På det efterfølgende møde i Det Europæiske Råd den 24.-25. marts 2011 gentog stats- og regeringscheferne, at indførelsen af en global afgift på finansielle transaktioner bør undersøges og videreudvikles.

3 Den 10. og 25. marts 2010 og den 8. marts 2011 vedtog Europa-Parlamentet beslutninger, hvori det opfordrede Kommissionen til at udarbejde en konsekvensanalyse af en FT-afgift for at undersøge både fordele og ulemper. Det opfordrede desuden Kommissionen til at vurdere, i hvilken udstrækning de forskellige FT-muligheder ville kunne bidrage til EU-budgettet og anvendes som innovative finansielle mekanismer til at støtte en tilpasning til og en mildning af klimaændringerne for udviklingslandene samt til finansiering af udviklingssamarbejde.

4 De fleste finansielle tjenester og forsikringstjenester er fritaget for moms.

Da de fleste af de transaktioner, der potentielt vil skulle beskattes, er særdeles mobile, er det vigtigt at undgå forvridninger som følge af skatteregler, som de enkelte medlemsstater fastlægger ensidigt. Faktisk er det kun ved at træffe foranstaltninger på EU-plan, at der kan undgås en fragmentering af de finansielle markeder på tværs af aktiviteter og landegrænser og sikres en ensartet behandling af finansielle institutioner i EU og dermed et velfungerende indre marked.

Dette forslag medfører derfor en harmonisering af medlemsstaternes afgifter på finansielle transaktioner med det formål at sikre et velfungerede indre marked.

I overensstemmelse med Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter af 29. juni 2011[5] tager dette forslag også sigte på at skabe en ny indtægtskilde, som gradvist kan erstatte de nationale bidrag til EU-budgettet og dermed lette presset på de nationale statskasser.

1.2. Finansiering af EU-budgettet

Spørgsmålet om beskatning af den finansielle sektor blev også taget op i Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2010 om gennemgangen af EU's budget[6], der indeholder følgende passage: "På den nedenstående, ikke-udtømmende liste har Kommissionen angivet en række finansieringskilder, som den mener kunne anvendes til egne indtægter og gradvis erstatte nationale bidrag, hvilket ville belaste medlemsstaternes statskasser mindre – EU-beskatning i finanssektoren". I det efterfølgende forslag af 29. juni 2011 til Rådets afgørelse om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter[7] blev FT-afgiften nævnt som en ny indtægtspost på EU-budgettet. Dette forslag vil derfor blive fulgt op af særskilte forslag vedrørende EU's egne indtægter, hvori Kommissionen vil redegøre for, hvordan FT-afgiften kan fungere som en indtægtskilde for EU-budgettet.

1.3. Lovgivningsmæssig kontekst

Den Europæiske Union er i færd med at gennemføre et ambitiøst reformprogram vedrørende finanssektoren. Inden årets udgang vil Kommissionen have fremsat forslag om alle de elementer, der er nødvendige for en grundlæggende forbedring af reguleringen af og tilsynet med Europas finansielle markeder. EU-reformen på finansområdet tjener fire strategiske formål, nemlig forbedring af tilsynet med finanssektoren, styrkelse af de finansielle institutioner med bedre regler for deres eventuelle genopretning, forbedring af sikkerheden og gennemsigtigheden på finansmarkederne og forbedring af forbrugerbeskyttelsen i forbindelse med finansielle tjenesteydelser. Denne vidtgående reform forventes at bringe finanssektoren tilbage til en situation, hvor den tjener realøkonomien, især for at finansiere vækst. Forslaget om indførelse af en FT-afgift udgør et supplement til disse lovgivningsmæssige reformer.

1.4 International kontekst

Nærværende forslag udgør også et vigtigt bidrag til den aktuelle internationale debat om beskatning af finanssektoren og ikke mindst indførelse af en FT-afgift på globalt plan. Den bedste måde at minimere de forskellige risici på består i en samordnet tilgang på internationalt plan. Dette forslag viser, hvordan en effektivt fungerende FT-afgift kan udformes og implementeres og generere

---

5 KOM(2011) 510 endelig. http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0510:FIN:DA:PDF

6 KOM(2010) 700 endelig (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0549:FIN:DA:PDF).

7 KOM(2011) 510 endelig (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0510:FIN:DA:PDF).

betydelige indtægter. Dette burde bane vej for en koordineret tilgang sammen med de mest relevante internationale partnere.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF BERØRTE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

2.1. Ekstern høring og ekspertbistand

Forslaget er udarbejdet på baggrund af en lang række forskellige eksterne bidrag. Disse bidrag har bestået af feedback, som Kommissionen har modtaget i forbindelse med en offentlig høring om beskatning af finanssektoren og målrettede høringer af medlemsstaterne, eksperter og aktører i finanssektoren samt resultaterne af tre forskellige eksterne undersøgelser, der blev bestilt med henblik på konsekvensanalysen.

Resultaterne af høringsprocessen og det eksterne input er gengivet i konsekvensanalysen.

2.2. Konsekvensanalyse

I den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, analyseres virkningerne af supplerende afgifter på finanssektoren med hensyn til følgende målsætninger: 1) at sikre, at finanssektoren bidrager til de offentlige finanser, 2) at begrænse uønsket markedsadfærd og dermed stabilisere markederne og 3) undgå fordrejninger af vilkårene i det indre marked. I konsekvensanalysen blev der overvejet to muligheder, nemlig en afgift på finansielle transaktioner (FT-afgift) og en afgift på finansielle aktiviteter (FA-afgift), samt de mange forskellige måder, som disse afgifter kan udformes på. Konklusionen var, at FT-afgiften var at foretrække.

FT-afgiften kan efter alt at dømme generere betydelige skatteindtægter fra finanssektoren, men ligesom FA-afgiften knytter der sig også visse risici til FT-afgiften i form af små negative konsekvenser for BNP og en mindskelse af transaktionsvolumenen på markedet. For at undgå risikoen for udflytning er der behov for en samordnet tilgang både på EU-plan, der kan forhindre en opsplitning af det indre marked, og på internationalt plan i overensstemmelse med ambitionerne for samarbejdet i G20.

For at imødegå risikoen for en negativ markedsreaktion og risikoen for en negativ effekt på væksten er der i FT-afgiftens design desuden indbygget en række foranstaltninger, der tjener til at afbøde de økonomiske konsekvenser af afgiften, til at imødegå eventuelle strategier til undgåelse af afgiften og til at mindske risikoen for udflytning:

- et bredt anvendelsesområde med hensyn til produkter, transaktioner, typer af handel og finansielle aktører samt transaktioner, der gennemføres inden for en finanskoncern

- anvendelse af princippet om etableringssted — beskatning i den medlemsstat, hvor de finansielle aktører et etableret, uanset hvor transaktionen gennemføres. I henhold til direktivet skal beskatningen også ske i EU, når en finansiel institution, der er etableret uden for EU, deltager i en finansiel transaktion med en part i EU, og når en af dens filialer i EU er involveret i en finansiel transaktion

- fastsættelse af afgiftssatserne på et niveau, der minimerer de potentielle følger for kapitalomkostningerne forbundet med ikke-finansielle investeringer

- anvendelsesområdet for afgiften omfatter ikke transaktioner på primærmarkederne med både værdipapirer (aktier, obligationer) — for ikke at ødelægge staters og virksomheders muligheder for at rejse kapital — og valuta. Udelukkelsen af primærmarkederne er i overensstemmelse med EU's hidtidige praksis, jf. også direktiv 2008/7/EF

- afskærmning af private husholdningers, virksomheders og finansielle institutioners långivning og låntagning og af andre daglige finansielle aktiviteter såsom optagelse af realkreditlån eller betalingstransaktioner

- anvendelsesområdet for FT-afgiften omfatter ikke finansielle transaktioner med f.eks. Den Europæiske Centralbank (ECB) og nationale centralbanker, og derved får direktivet ingen indflydelse på de finansielle institutioners refinansieringsmuligheder eller på pengepolitikken.

Takket være disse afbødende foranstaltninger forventes den negative effekt for BNP i det lange løb at blive begrænset til omkring 0,5 % sammenlignet med baselinescenariet.

Konsekvensanalysen viser, at FT-afgiften vil påvirke markedsadfærden og forretningsmodellerne i finanssektoren. Den automatiserede handel på finansmarkederne kunne blive påvirket af en afgiftsbestemt forøgelse af transaktionsomkostningerne, således at disse omkostninger ender med at udhule den marginale fortjeneste. Dette vil især være tilfældet for forretningsmodeller med højfrekvenshandel med tætte fysiske bånd til de handelsplatforme, hvor finansielle institutioner gennemfører mange store transaktioner med lille fortjenstmargen. Det kan være nødvendigt at erstatte disse med algoritmer, der udløser mindre talrige transaktioner med større fortjenstmargen (før skat).

Konsekvensanalysen viser også, at en FT-afgift vil få en gradvist stigende fordelingseffekt, dvs. at dens virkning vil stige proportionalt med indkomsten, da højindkomstgrupperne i højere grad benytter sig af finanssektorens tjenester. Dette gælder især for en FT-afgift, der er begrænset til transaktioner med finansielle instrumenter såsom obligationer og aktier og de hermed forbundne derivater. Private husholdninger og små og mellemstore virksomheder, der ikke er aktive investorer på finansmarkederne, vil stort set ikke blive påvirket af forslaget takket være den afgrænsning, der er indbygget i FT-afgiftens design.

Den geografiske fordeling af indtægterne fra afgiften afhænger af afgiftens tekniske udformning. I henhold til dette direktiv vil den geografiske spredning være afhængig af etableringsstedet for de finansielle institutioner, der er involveret i finansielle transaktioner, og ikke af det sted, hvor de finansielle instrumenter handles. Dette vil med al sandsynlighed resultere i mindre koncentrerede skatteindtægter, især i de situationer, hvor finansielle institutioner optræder på en handelsplatform på vegne af finansielle institutioner, der er etableret i en anden medlemsstat.

Direktivet sikrer også, at der i medlemsstaterne og EU indføres foranstaltninger til bekæmpelse af skatteundgåelse, skatteflugt af skattesvig gennem delegerede retsakter. En revisionsklausul sikrer, at der efter tre års anvendelse af direktivet gennemføres en undersøgelse af FT-afgiftens indflydelse på det indre markeds, de finansielle markeders og realøkonomiens funktionsmåde, hvor der tages hensyn til udviklingen på den internationale scene med hensyn til beskatning af finanssektoren.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

3.1. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for direktivforslaget er EUF-traktatens artikel 113. Forslaget tager sigte på at harmonisere lovgivningen vedrørende beskatning af finansielle transaktioner, hvilket er nødvendigt for at sikre et velfungerende indre marked og forhindre konkurrencefordrejninger.

3.2. Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

FT-afgiftens centrale elementer skal være ensartede på EU-plan for at undgå unødvendige flytninger af transaktioner og markedsdeltagere og substitution af finansielle instrumenter inden for EU. Med andre ord er der brug for ensartethed på EU-plan for at sikre et velfungerende indre marked og forhindre konkurrencefordrejninger.

På samme måde kan denne ensartethed bidrage væsentligt til at bremse den aktuelle fragmentering af det indre marked, herunder i henseende til finanssektorens forskellige produkter, der ofte fungerer som nære substitutter for hinanden. Uden en harmonisering af FT-afgiften vil er opstå skattearbitrage og potentielt dobbeltbeskatning eller nulbeskatning. Dette forhindrer ikke blot, at finansielle transaktioner gennemføres på lige vilkår, men påvirker også medlemsstaternes indtægter. Det påfører desuden finanssektoren ekstra compliance-omkostninger som følge af forskellige skattesystemer.

Dette understøttes af empiriske beviser. Nationale skatter på finansielle transaktioner har hidtil enten ført til udflytning af aktiviteter og/eller finansielle institutioner eller er, for at undgå dette, blevet udformet på en sådan måde, at de kun er blevet pålagt forholdsvis immobile skattebaser, således at nære substitutter ofte er forblevet ubeskattet. En harmonisering af nøglebegreber og en samordning af implementeringen på EU-plan er således en nødvendig forudsætning for en vellykket beskatning af finansielle transaktioner og for forhindring af fordrejninger. Sådanne tiltag på EU-plan vil også fremme den ønskede tilgang.

Nærværende forslag er således koncentreret om udformning af en fælles struktur for afgiften og fælles regler for, hvornår afgiften forfalder. Forslaget giver medlemsstaterne tilstrækkelig frihed til at indføre afgiftssatser, der ligger over mindstesatserne, og til selv at formulere forpligtelserne med hensyn til regnskabsføring og indberetning og træffe foranstaltninger, der kan forhindre skatteflugt, skatteundgåelse og skattesvig.

En fælles ramme for en FT-afgift i EU er således i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet i EU-traktatens artikel 5. Målet for dette forslag kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne selv og kan derfor af hensyn til sikringen af et velfungerende indre marked bedre opfyldes på EU-plan.

Den foreslåede harmonisering (i form af et direktiv snarere end en forordning) går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de ønskede mål, nemlig først og fremmest et velfungerende indre marked. Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

3.3. Nærmere redegørelse for forslaget

3.3.1. Kapitel I (genstand, anvendelsesområde og definitioner)

I dette kapital fastlægges de grundlæggende rammer for den foreslåede FT-afgift i EU. Denne FT-afgift tager sigte på beskatning af bruttotransaktioner før netting.

Afgiften har et bredt anvendelsesområde, fordi den skal dække transaktioner med alle typer af finansielle instrumenter, som ofte er nære substitutter for hinanden. Anvendelsesområdet omfatter således instrumenter, der kan handles på kapitalmarkedet, pengemarkedsinstrumenter (med undtagelse af betalingsinstrumenter), andele eller aktier i investeringsinstitutter (der inkluderer UCITS og alternative investeringsfonde[8]) og derivataftaler. Anvendelsesområdet er ikke begrænset til handel på organiserede markeder, f.eks. regulerede markeder eller multilaterale handelsfaciliteter, men dækker også andre former for handel, inkl. OTC-handel. Det er heller ikke begrænset til overførsel af ejerskab, men dækker snarere den indgåede forpligtelse, alt efter om den involverede finansielle institution påtager sig risikoen forbundet med et givet finansielt instrument ("køb og salg") eller ej. Når en derivataftale resulterer i tilrådighedsstillelse af finansielle instrumenter, beskattes desuden ikke kun derivataftalen, men også de finansielle instrumenter, forudsat at alle øvrige betingelser for beskatning er opfyldt.

Transaktioner med Den Europæiske Centralbank og nationale centralbanker er imidlertid ikke omfattet af anvendelsesområdet for derved at undgå eventuelle negative følger for finansielle institutioners refinansieringsmuligheder eller for pengepolitikken generelt.

Hvad specifikt angår finansielle instrumenter, der beskattes ved køb, salg og overførsel, og indgåelse eller ændring af derivataftaler, indeholder den relevante EU-lovgivning et klart, omfattende og almindeligt accepteret sæt af definitioner[9]. De derivataftaler, der henvises til, vedrører derivater til investeringsformål. Det følger af de anvendte definitioner, at spotvalutatransaktioner ikke er afgiftspligtige finansielle transaktioner, mens valutaderivataftaler er det. Derivataftaler vedrørende råvarer er også omfattet, mens fysiske råvaretransaktioner ikke er det.

Finansielle transaktioner kan også bestå af køb/salg eller overførsel af strukturerede produkter, dvs. omsættelige værdipapirer eller andre finansielle instrumenter, der udbydes via securisitation. Disse produkter svarer til alle andre finansielle instrumenter og skal være dækket af udtrykket finansielt instrument som anvendt i dette forslag. Hvis de udelukkes fra FT-afgiftens anvendelsesområde, opstår der muligheder for skatteundgåelse. Denne kategori af produkter omfatter bl.a. veksler, warrants og certifikater samt securisitationer inden for banksektoren, som normalt overfører kreditrisikoen forbundet med aktiver såsom realkreditlån eller andre lån til markedet, og securisitationer inden for forsikringssektoren, som involverer overførsel af andre typer risici, f.eks. underwriting.

Afgiften fokuserer imidlertid på finansielle transaktioner, som gennemføres af finansielle institutioner, der optræder som part i en finansiel transaktion, enten for egen regning eller for andre personers regning, eller som optræder på vegne af en part i transaktionen og i dennes navn.
Herved sikres det, at FT-afgiften anvendes over en bred front. I praksis fremgår dette normalt af regnskaberne.

---

8 Der henvises til definitionen på finansielle instrumenter i bilag I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1). Denne definition dækker andele i investeringsinstitutter. Det betyder, at aktier og andele i investeringsinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 2009/65/EF (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32) og alternative investeringsfonde (AIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2011/61/EU (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1) er finansielle instrumenter. Tegning og indløsning af disse instrumenter er derfor finansielle transaktioner i henhold til dette forslag.

9 Særlig direktiv 2004/39/EF (jf. forudgående fodnote).

Definitionen på finansielle institutioner er bred og omfatter hovedsagelig investeringsfirmaer, organiserede markeder, kreditinstitutter, forsikrings- og genforsikringsselskaber, investeringsinstitutter og deres forvaltere, pensionsfonde og deres forvaltere, holdingselskaber, finansielle leasingselskaber. special purpose entities, og når det er muligt, henvises der til definitionerne i den relevante EU-lovgivning. Også andre personer, der i væsentligt omfang udfører bestemte finansielle aktiviteter, bør betragtes som finansielle institutioner.

Direktivforslaget giver mulighed for at uddelegere beføjelser til fastlæggelse af de nærmere detaljer.

Centrale modparter, værdipapircentraler og internationale værdipapircentraler betragtes ikke som finansielle institutioner, eftersom de udøver funktioner, der ikke i sig selv betragtes som handel. De er også nødvendige for, at finansmarkederne kan fungere på effektiv og gennemsigtig vis.

Afgiftens territoriale rækkevidde og medlemsstaternes beskatningsrettigheder er fastlagt på basis af hjemstedsprincippet. For at kunne beskatte en finansiel transaktion i EU skal en af parterne i transaktionen være hjemmehørende på en medlemsstats område. Beskatningen vil finde sted i den medlemsstat, hvor den finansielle institutions driftssted er beliggende, forudsat at den er part i transaktionen, optræder for egen eller en anden persons regning eller på vegne af en part i transaktionen og i dennes navn.

Hvis driftsstederne for de forskellige finansielle institutioner, der er parter i transaktionen eller optræder på vegne af sådanne parter, er beliggende i forskellige medlemsstater, vil disse forskellige medlemsstater have ret til at benytte de afgiftssatser, de har vedtaget i overensstemmelse med dette forslag. Hvis de er beliggende i en stat, der ikke er medlem af EU, pålægges transaktionen ikke afgift i EU, medmindre en af parterne i transaktionen er etableret i EU, i hvilket tilfælde den finansielle institution fra tredjelandet også betragtes som værende etableret i den pågældende medlemsstat, og i så fald bliver transaktionen afgiftspligtig dér. Når der gennemføres transaktioner på handelspladser uden for EU, pålægges de afgift, hvis mindst en af de institutioner, der gennemfører eller deltager i transaktionen, er etableret i EU.

Hvis den person, der er betalingspligtig for afgiften, imidlertid kan bevise, at der ikke er nogen forbindelse mellem transaktionens økonomiske substans og en medlemsstats område, vil den finansielle institution ikke blive betragtet som værende etableret i en medlemsstat.

Når finansielle instrumenter, der er afgiftspligtige ved køb og salg, er genstand for en overførsel mellem enheder i en koncern, skal denne overførsel beskattes, skønt der måske ikke er tale om køb eller salg.

Det følger af ovenstående, at mange finansielle aktiviteter ikke betragtes som finansielle transaktioner i FT-afgiftens forstand. Som tidligere forklaret falder primærmarkederne uden for FT-afgiftens anvendelsesområde, og det samme gælder mange daglige finansielle aktiviteter, der er relevante for såvel borgere som virksomheder. Det gælder forsikringsaftaler, realkreditlån, forbrugerkreditter, betalingsservice osv. (men ikke den efterfølgende handel hermed via strukturerede produkter). Også valutatransaktioner på spotmarkederne falder uden for afgiftens anvendelsesområde, således at de frie kapitalbevægelser ikke berøres. Derivataftaler baseret på valutatransaktioner skal dog beskattes, da de ikke i sig selv udgør valutatransaktioner.

3.3.2. Kapitel II (afgiftens forfald, beskatningsgrundlag og afgiftssatser)

Forfaldstidspunktet er defineret som det tidspunkt, hvor den finansielle transaktion gennemføres. En efterfølgende annullering har ingen indflydelse på forfaldstidspunktet, undtagen i tilfælde af fejl.

Eftersom køb/salg eller overførsel af bestemte finansielle instrumenter (ekskl. derivater) på den ene side og køb/salg, overførsel, indgåelse eller ændring af derivataftaler på den anden side er af forskellig karakter og har forskellige kendetegn, må der for disse to kategorier af transaktioner opereres med forskellige beskatningsgrundlag.

Ved køb og salg af bestemte finansielle transaktioner (ikke derivater) fastsættes der normalt en pris eller en anden form for modydelse. Logisk set bør denne pris eller modydelse udgøre beskatningsgrundlaget. For ikke at fordreje markedsvilkårene er der imidlertid behov for særlige regler, når modydelsen ligger under markedsprisen, eller når transaktionen finder sted mellem koncernenheder eller ikke falder ind under begreberne "køb" og "salg". I disse tilfælde svarer det afgiftspligtige beløb til markedsprisen under normale konkurrenceforhold på det tidspunkt, hvor FT-afgiften forfalder.

Ved køb/salg, overførsel, indgåelse og ændring af derivataftaler er beskatningsgrundlaget lig med det notionelle beløb på det tidspunkt, hvor derivataftalen købes/sælges, overføres, indgås eller ændres. Dette gør det muligt at anvende FT-afgiften på derivataftaler på en ukompliceret og nem måde og sikrer samtidig lave compliance-omkostninger og administrative omkostninger. Denne tilgang gør det også vanskeligere at reducere afgiften kunstigt gennem en kreativ udformning af derivataftalen, da der ikke vil være noget skattemæssigt incitament til at indgå en aftale ene og alene på basis af forskelle i priser eller værdier. Den medfører desuden beskatning på tidspunktet for købet/salget, overførslen, indgåelsen eller ændringen af aftalen i stedet for beskatning af cash flows på forskellige tidspunkter i aftalens løbetid. Den afgiftssats, der skal anvendes i dette tilfælde, skal være forholdsvis lav for at sikre en rimelig skattebyrde.

Der kan være behov for særlige bestemmelser i medlemsstaterne for at forhindre skatteundgåelse, skatteflugt of skattesvig (se også afsnit 3.3.3). Eksempelvis i de tilfælde, hvor det notionelle beløb er kunstigt opsplittet: Det notionelle beløb for en swap kunne eventuelt være divideret med en arbitrært fastsat stor faktor og alle betalinger multipliceret med samme faktor. Dette vil betyde, at instrumentets cash flows forbliver uændrede, mens skattegrundlaget formindskes på arbitrær vis.

Der er behov for særlige bestemmelser til fastsættelse af beskatningsgrundlaget i forbindelse med transaktioner, hvor det skattepligtige beløb eller dele heraf er udtrykt i en anden valuta end den afgiftsopkrævende medlemsstats valuta.

Køb/salg eller overførsel af visse andre finansielle instrumenter end derivater på den ene side og køb/salg, overførsel, indgåelse eller ændring af derivataftaler på den anden side er af forskellig karakter. Desuden vil markederne sandsynligvis reagere forskelligt på en FT-afgift på hver af disse to kategorier. Derfor og for at sikre en stort set jævn beskatning bør der gælde forskellige satser for disse to kategorier af transaktioner.

Satserne bør også tage hensyn til forskelle i den metode, der benyttes til bestemmelse af beskatningsgrundlaget.

Det foreslås generelt, at mindstesatserne (i forhold til hvilke de nationale myndigheder har et vist manøvrerum) fastsættes på et niveau, der er tilstrækkeligt højt til at sikre, at harmoniseringsformålet med dette direktiv opfyldes. Samtidig skal satserne være tilstrækkeligt lave til at minimere risikoen for udflytning.

3.3.3. Kapitel III (betaling af FT-afgiften, tilknyttede forpligtelser og forebyggelse af skatteflugt, skatteundgåelse og skattesvig)

I dette forslag er FT-afgiftens anvendelsesområde afgrænset med henvisning til finansielle transaktioner, hvori en finansiel institution etableret på den pågældende medlemsstats område er part (enten for egen regning eller for en anden persons regning), eller transaktioner, hvor den finansielle institution optræder i en parts navn. Det store flertal af transaktioner på finansmarkederne gennemføres af finansielle institutioner, og FT-afgiften bør være rettet mod finanssektoren snarere end borgerne. Derfor bør disse institutioner være betalingspligtige for afgiften til skattemyndighederne. Medlemsstaterne bør dog have mulighed for at bestemme, at også andre personer hæfter solidarisk for betaling af afgiften, herunder i de tilfælde, hvor en part i en transaktion har hovedsæde uden for EU.

Mange finansielle transaktioner gennemføres elektronisk. I disse tilfælde bør afgiften betales på selve forfaldstidspunktet. I andre tilfælde bør afgiften betales inden for en frist, der er tilstrækkelig lang til at foretage betalingen manuelt, men som ikke giver den pågældende finansielle institution en uberettiget cash flow-fordel. En frist på tre arbejdsdage kan betragtes som passende i denne henseende.

Medlemsstaterne bør være forpligtet til at træffe foranstaltninger, der kan sikre, at FT-afgiften opkræves nøjagtigt og til tiden, og forhindre skatteflugt, skatteundgåelse og skattesvig.

I denne forbindelse bør medlemsstaterne gøre brug af den eksisterende og kommende EU-lovgivning om finansielle markeder, der inkluderer indberetnings- og dataopbevaringsforpligtelser i relation til finansielle transaktioner.

Når det er nødvendigt, bør de ligeledes gøre brug af instrumenterne til administrativt samarbejde om bestemmelse og opkrævning af skatter, særlig Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF[10] (gældende fra 1. januar 2013) og Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger[11] (gældende fra 1. januar 2012). Der bør også gribes til andre instrumenter, når det er relevant, f.eks. OECD's og Europarådets multilaterale konvention om gensidig administrativ bistand i skattespørgsmål[12].

Direktivforslaget giver mulighed for at uddelegere beføjelser til fastlæggelse af de nærmere detaljer.

Sammen med de principper, der ligger til grund for FT-afgiften (bredt anvendelsesområde, princippet om etableringssted, ingen undtagelser), giver ovenstående regler mulighed at minimere risikoen for skatteflugt, skatteundgåelse og skattesvig.

3.3.4. Kapitel IV (afsluttende bestemmelser)

Det følger af harmoniseringsformålet med dette forslag, at medlemsstaterne ikke bør have mulighed for at fastholde eller indføre andre former for beskatning af finansielle transaktioner end FT-afgiften og moms. Med hensyn til netop moms bør den valgfrihed med hensyn til beskatning, der er fastsat i

---

10 EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1.

11 EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1.

12 http://www.oecdilibrary.org/docserver/download/fulltext/2311331e.pdf?expires=1309623132&id=id&accname=ocid194935&checksum=37A9732331E7939B3EE154BB7EC53C41

artikel 137, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem[13] vedblive med at gælde. Andre skatter og afgifter som f.eks. dem, der beregnes af forsikringspræmier, er selvfølgelig af en anden karakter, og det samme gælder registreringsgebyrer på finansielle transaktioner, når de udgør en genuin tilbagebetaling af omkostninger eller en godtgørelse for modtagne tjenesteydelser. Sådanne skatter og afgifter berøres derfor ikke af dette forslag.

Bestemmelserne i Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter[14] fortsætter i princippet med at være gældende i fuldt omfang. Det medfører eksempelvis, at den primære emission (som nævnt i artikel 5, stk. 2, i direktiv 2008/7/EF) af aktier eller andre værdipapirer af samme type eller af certifikater for sådanne værdipapirer, obligationer, inkl. statsobligationer, eller andre omsættelige værdipapirer med relation til lån, ikke pålægges en FT-afgift i EU. For at undgå en potentiel konflikt mellem de to direktiver bør det imidlertid fastslås, at det direktiv, der foreslås her, har forrang for bestemmelserne i direktiv 2008/7/EF.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

De foreløbige skøn tyder på, at afhængigt af reaktionen på markedet kan indtægterne fra denne afgift beløbe sig til 57 mia. EUR om året i EU som helhed.

Forslaget vil resultere i, at der reelt skabes en ny indtægtskilde for medlemsstaterne og EU i overensstemmelse med forslaget til Rådets afgørelse af 29. juni 2011 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter.

Indtægterne fra FT-afgiften i EU kan helt eller delvis benyttes som en egen indtægt for EU-budgettet og erstatte nogle af de nuværende egne indtægter, der stammer fra de nationale budgetter, og det vil gavne bestræbelserne på at konsolidere de offentlige finanser i medlemsstaterne. Kommissionen vil fremsætte særskilte supplerende forslag til, hvordan FT-afgiften kan benyttes som en indtægtskilde for EU's budget.

---

13 EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.
14 EUT L 46 af 21.2.2008, s. 11.

2011/0261 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner og om ændring af direktiv 2008/7/EF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[15],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[16],

efter en særlig lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den seneste finanskrise har ført til en debat på alle niveauer om muligheden for at indføre en supplerende skat på finanssektoren og især en afgift på finansielle transaktioner ("FT-afgift"). Denne debat udspringer af et ønske om, at finanssektoren skal bidrage til at dække omkostningerne forbundet med krisen, at denne sektor skal beskattes på fair vis i forhold til andre sektorer i fremtiden, at incitamentet for finansielle institutioner til at tage for store risici skal fjernes, at der skal indføres et supplement til de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal forhindre kriser i fremtiden, og at generere supplerende indtægter til de offentlige budgetter generelt eller til specifikke politiske formål.

(2) For at forhindre, at medlemsstaterne ensidigt træffer foranstaltninger, der fordrejer markedsvilkårene, og med henvisning til, at de fleste af de pågældende finansielle transaktioner er særdeles mobile, er det således vigtigt for et velfungerende indre marked, at de grundlæggende kendetegn ved en skat på finansielle transaktioner i medlemsstaterne harmoniseres på EU-plan. Det skulle dermed være muligt at undgå tilskyndelser til skattearbitrage og allokeringsforvridninger mellem finansielle markeder i Unionen samt muligheder for dobbeltbeskatning eller ingen beskatning.

(3) For at det indre marked kan fungere ordentligt, bør skatten på finansielle transaktioner finde anvendelse på en bred vifte af finansielle instrumenter, herunder strukturerede produkter, både på organiserede markeder og OTC-markeder, og på alle derivataftaler. Af samme grund bør den finde anvendelse på et bredt udvalg af finansielle institutioner.

---

15 EUT C … af …, s. …

16 EUT C … af …, s. …

(4) Definitionen af finansielle institutioner i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF[17] dækker andele i kollektive investeringsinstitutter. Det betyder, at aktier og andele i institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) som defineret i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)[18] og alternative investeringsfonde (AIF) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010[19] er finansielle instrumenter. Derfor udgør tegning og indløsning af sådanne instrumenter transaktioner, der bør pålægges en FT-afgift.

(5) For at sikre, at de finansielle markeder vedbliver med at fungere på effektiv og gennemsigtig vis, er det nødvendigt at udelukke visse enheder fra direktivets anvendelsesområde, da de varetager funktioner, der ikke betragtes som en handelsaktivitet i sig selv, men snarere fremmer handel, eller de deltager i finansielle transaktioner for at yde medlemsstater finansiel bistand.

(6) Transaktioner med de nationale centralbanker bør ligesom dem med Den Europæiske Centralbank ikke være omfattet af FT-afgiften for derved at undgå eventuelle negative følger for finansielle institutioners refinansieringsmuligheder eller for pengepolitikken generelt.

(7) Med undtagelse af indgåelse eller ændring af derivataftaler bør hovedparten af den handel, der finder sted på primærmarkederne, og af de transaktioner, der er relevante for borgere og virksomheder, f.eks. indgåelse af forsikringsaftaler, optagelse af realkreditlån, forbrugerkreditter eller betalingsservice, ikke pålægges en FT-afgift for ikke at hindre virksomheder og regeringer i at rejse kapital og for ikke at ramme husholdningerne.

(8) Reglerne vedrørende afgiftens forfald og afgiftsgrundlag bør harmoniseres for at undgå fordrejninger af vilkårene i det indre marked.

(9) Forfaldstidspunktet bør ikke udskydes unødigt og bør falde sammen med tidspunktet for gennemførelsen af den finansielle transaktion.

(10) For at gøre det muligt at bestemme det skattepligtige beløb så nemt som muligt og dermed begrænse virksomhedernes og skattemyndighedernes udgifter bør der i forbindelse med andre finansielle transaktioner end dem, der har relation til derivataftaler, normalt refereres til den modydelse, der er indrømmet som led i transaktionen. Hvis der ikke er indrømmet nogen modydelse, eller hvis modydelsen er lavere end markedsprisen, bør der refereres til sidstnævnte som en fair afspejling af værdien af transaktionen. Ligeledes for at lette beregningen bør den notionelle værdi benyttes ved køb/salg, overdragelse, indgåelse eller ændring af derivataftaler.

(11) For at sikre en ensartet behandling bør der anvendes én enkelt afgiftssats inden for hver enkelt kategori af transaktioner, dvs. på den ene side ved handel med andre finansielle

---

17 EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
18 EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.
19 EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

instrumenter end derivater og på den anden side ved køb/salg, overdragelse, indgåelse eller ændring af derivataftaler.

(12) For at koncentrere beskatningen på finanssektoren som sådan snarere end på borgerne, og da langt de fleste transaktioner på de finansielle markeder gennemføres af finansielle institutioner, bør afgiften pålægges disse institutioner, hvad enten de handler i eget navn eller i en anden persons navn, for egen regning eller for andre personers regning.

(13) Da finansielle transaktioner er kendetegnet ved en høj grad af mobilitet, bør FT-afgiften anvendes på basis af princippet om etableringssted for at begrænse risikoen for skatteundgåelse.

(14) Minimumsafgiftssatserne bør være tilstrækkeligt høje til at opfylde harmoniseringsmålsætningen med dette direktiv. Samtidig bør de være tilstrækkeligt lave til at minimere risikoen for udflytning.

(15) Medlemsstaterne skal være forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at FT-afgiften opkræves præcist og rettidigt. For på effektiv vis at forhindre skatteflugt, skatteundgåelse og skattesvig bør medlemsstaterne være forpligtet til, når det er nødvendigt, at benytte de eksisterende instrumenter til at yde hinanden gensidig bistand i skattespørgsmål og gøre brug af de indberetnings- og dataopbevaringsforpligtelser, der påhviler den finansielle sektor i henhold til gældende lovgivning.

(16) For at gøre det muligt at vedtage mere detaljerede regler til bestemmelse af, om bestemte finansielle aktiviteter repræsenterer en væsentlig del af en virksomheds aktiviteter, således at virksomheden kan betragtes som en finansiel institution med henblik på dette direktiv, såvel som mere detaljerede regler vedrørende beskyttelse mod skatteflugt, skatteundgåelse og skattesvig bør Kommissionen have delegeret beføjelse til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på fastlæggelse af de foranstaltninger, der nødvendige med henblik herpå. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Rådet.

(17) For at undgå konflikter mellem dette direktiv og Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter[20] bør sidstnævnte ændres i overensstemmelse hermed.

(18) Eftersom formålet med dette direktiv, nemlig harmonisering af de vigtigste aspekter af en FT-afgift på EU-plan, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af ønsket om at sikre et velfungerende indre marked bedre kan nås på EU-plan, kan EU træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

[20] EUT L 46 af 21.2.2008, s. 11.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Kapitel I
Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1
Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger den fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner.

2. Direktivet finder anvendelse på alle finansielle transaktioner, når mindst en af deltagerne i transaktionen er etableret i en medlemsstat, og en finansiel institution, der er etableret på den pågældende medlemsstats område, er part i transaktionen, enten for egen regning eller for en anden persons regning, eller optræder på vegne af en af transaktionens parter.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende enheder:

   a) Den Europæiske Finansielle Stabilitetsfacilitet

   b) en international finansiel institution oprettet af to eller flere medlemsstater, som har til formål at mobilisere kapital og stille finansiel bistand til rådighed for de af sine medlemmer, der er ramt eller truet af alvorlige finansieringsproblemer, jf. dog stk. 4, litra c)

   c) centrale modparter, når disse optræder som centrale modparter

   d) værdipapircentraler og internationale værdipapircentraler, når disse optræder som værdipapircentraler eller internationale værdipapircentraler.

   Når en enhed ikke er afgiftspligtig i henhold til første afsnit, udelukker dette imidlertid ikke, at enhedens modpart er afgiftspligtig.

4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende transaktioner:

   a) primærmarkedstransaktioner som omhandlet i artikel 5, litra c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006[21], undtagen ved udstedelse og indløsning af aktier og andele i institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) som defineret i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF[22], og alternative investeringsfonde (AIF'er) som defineret i artikel 4, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU[23]

   b) transaktioner med Den Europæiske Union, Det Europæiske Atomenergifællesskab, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank og de organer, som er oprettet af Den Europæiske Union eller Det Europæiske Atomenergifællesskab, og som er omfattet af protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, inden for de grænser og på de vilkår, der er fastsat i nævnte protokol og

---

21 EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1.
22 EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.
23 EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

i aftalerne om dens gennemførelse eller aftalerne om hjemsted, forudsat at dette ikke medfører konkurrencefordrejninger

c) transaktioner med andre internationale organisationer eller organer end de i litra b) nævnte, som er anerkendt som sådanne af de kompetente myndigheder i værtsstaten, inden for de grænser og på de vilkår, der er fastsat i de internationale konventioner om etablering af disse organisationer eller organer eller i aftalerne om hjemsted

d) transaktioner med medlemsstaternes centralbanker.

Artikel 2
Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

1) "finansiel transaktion": en af følgende:

a) køb og salg af et finansielt instrument før netting og afregning, inkl. genkøbsaftaler og omvendte genkøbsaftaler og aftaler om udlån og indlån af værdipapirer

b) overførsel mellem dele af en koncern af retten til at råde over et finansielt instrument som ejer og enhver anden tilsvarende transaktion, der indebærer overførsel af risikoen forbundet med det finansielle instrument, i andre tilfælde end dem, der er omhandlet i litra a)

c) indgåelse eller ændring af derivataftaler

2) "finansielle instrumenter": de i bilag I, afsnit C, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF[24] nævnte finansielle instrumenter samt strukturerede produkter

3) "derivataftale": et finansielt instrument som omhandlet i bilag I, afsnit C, punkt 4)-10), i direktiv 2004/39/EF

4) "genkøbsaftale" eller "omvendt genkøbsaftale": en aftale som omhandlet i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF[25]

5) "aftale om udlån af værdipapirer" og "aftale om indlån af værdipapirer": en aftale som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2006/49/EF

6) "struktureret produkt": omsættelige værdipapirer eller andre finansielle instrumenter, der udbydes gennem securitisation som omhandlet i artikel 4, nr. 36), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF[26] eller tilsvarende transaktioner, der involverer overførsel af andre risici end kreditrisici

7) "finansiel institution": en af følgende:

a) et investeringsselskab som defineret i artikel 4 i direktiv 2004/39/EF

---

[24] EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.
[25] EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.
[26] EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

b) et reguleret marked som defineret i artikel 4 i direktiv 2004/39/EF og alle andre organiserede handelspladser eller -platforme

c) et kreditinstitut som defineret i artikel 4 i direktiv 2006/48/EF

d) et forsikrings- eller genforsikringsselskab som defineret i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF[27]

e) et institut for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitut) som defineret i artikel 1 i direktiv 2009/65/EF og et administrationsselskab som defineret i artikel 2 i direktiv 2009/65/EF

f) en pensionsfond eller en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/41/EF[28], en investeringsadministrator i en sådan fond eller pensionskasse

g) en alternativ investeringsfond (AIF) eller en forvalter af en alternativ investeringsfond (FAIF) som defineret i artikel 4 i direktiv 2011/61/EU

h) en securitisationsenhed med særligt formål som defineret i artikel 4 i direktiv 2006/48/EF

i) et "special purpose vehicle" som defineret i artikel 13, nr. 26, i direktiv 2009/138/EF

j) enhver anden virksomhed, der udfører en eller flere af følgende aktiviteter, og for hvilken disse aktiviteter udgør en væsentlig del af dens samlede aktiviteter opgjort i mængde eller værdi af finansielle transaktioner:

i) de aktiviteter, der er nævnt i punkt 1, 2, 3 og 6 i bilag 1 til direktiv 2006/48/EF

ii) handel med alle typer finansielle instrumenter for egen regning eller for kunders regning

iii) erhvervelse af kapitalandele i virksomheder

iv) deltagelse i eller udstedelse af finansielle instrumenter

v) levering af tjenesteydelser forbundet med de i nr. iv) nævnte aktiviteter

8) "central modpart": en retlig enhed, som intervenerer mellem modparterne i en handel på en eller flere finansielle markeder ved at blive køber over for hver sælger og sælger over for hver køber

9) "netting": jf. definitionen i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF[29]

10) "notionelt beløb": det underliggende nominelle eller pålydende beløb, der benyttes til beregning af betalinger forbundet med en given derivataftale.

---

27 EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.
28 EUT L 235 af 23.9.2003, s. 10.
29 EUT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

2. Kommissionen vedtager i overensstemmelse med artikel 13 delegerede retsakter indeholdende detaljerede regler til afgørelse af, om de i stk. 1, punkt 7, litra j), nævnte aktiviteter udgør en væsentlig del af virksomhedens samlede aktiviteter.

Artikel 3
Etableringssted

3. Med henblik på dette direktiv anses en finansiel institution for at være etableret på en medlemsstats område, når en af følgende betingelser er opfyldt:

a) den er blevet godkendt af den pågældende medlemsstats myndigheder til at optræde som sådan for så vidt angår de transaktioner, der er omfattet af godkendelsen

b) den har sit vedtægtsmæssige hjemsted i denne medlemsstat

c) den har fast adresse eller sædvanligt hjemsted i denne medlemsstat

d) den har en filial i den pågældende medlemsstat, for så vidt angår denne filials transaktioner

e) den er, enten for egen regning eller for en anden persons regning, part i en finansiel transaktion med en anden finansiel institution, der er etableret i denne medlemsstat i medfør af litra a), b), c) eller d), eller med en part, der er etableret på denne medlemsstats område, men som ikke er en finansiel institution, eller den optræder på en anden parts vegne i en sådan transaktion.

4. Når mere end én af betingelserne i stk. 1 er opfyldt, er det den første af de opfyldte betingelser, der er bestemmende for, hvilken medlemsstat der er etableringsmedlemsstat.

5. Uanset stk. 1 anses en finansiel institution ikke for at være etableret i henhold til nævnte stykke, hvis den person, der er betalingspligtig for FT-afgiften, kan bevise, at der ikke er nogen forbindelse mellem transaktionens økonomiske indhold og en medlemsstats område.

6. En person, der ikke er en finansiel institution, anses for etableret i en medlemsstat, hvis dens vedtægtsmæssige hjemsted eller, når der er tale om en fysisk person, dens faste adresse eller sædvanlige hjemsted er beliggende i den pågældende medlemsstat, eller hvis den har en filial i den pågældende medlemsstat, men i så fald kun for så vidt angår denne filials finansielle transaktioner.

Kapitel II
Afgiftens forfald, beskatningsgrundlag og afgiftssatser

Artikel 4
Afgiftens forfald

7. FT-afgiften på enhver finansiel transaktion forfalder på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres.

8. En efterfølgende annullering eller korrektion af en finansiel transaktion har ingen indflydelse på afgiftens forfald, undtagen i tilfælde af fejl.

Artikel 5

Beskatningsgrundlag i forbindelse med finansielle transaktioner uden relation til derivataftaler

9. I tilfælde af andre finansielle transaktioner end dem, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, punkt 1, litra c), og for derivataftaler i artikel 2, stk. 1, punkt 1, litra a) og b), består beskatningsgrundlaget af summen af alle de elementer, der udgør den betalte eller skyldige modydelse fra modparten eller en tredjepart til gengæld for overførslen.

2. Uanset stk. 1 består beskatningsgrundlaget i de tilfælde, der er nævnt i det stykke, af markedsprisen som beregnet på forfaldstidspunktet for FT-afgiften:

   a) når modydelsen er lavere end markedsprisen

   b) i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b).

3. Med henblik på stk. 2 forstås ved "markedspris" det fulde beløb, der ville være blevet betalt som modydelse for det pågældende finansielle instrument i en transaktion under normale konkurrencevilkår.

Artikel 6

Beskatningsgrundlag ved finansielle transaktioner vedrørende derivataftaler

I forbindelse med de finansielle transaktioner, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, punkt 1, litra c), og for derivataftaler i artikel 2, stk. 1, punkt 1, litra a) og b), består beskatningsgrundlaget af summen af derivataftalens notionelle beløb på tidspunktet for den finansielle transaktion.

Når der forekommer mere end et notionelt beløb, benyttes det højeste til bestemmelse af beskatningsgrundlaget.

Artikel 7

Fælles bestemmelser vedrørende beskatningsgrundlaget

Når den værdi, der i henhold til artikel 5 eller 6 skal benyttes til af bestemmelse beskatningsgrundlaget, helt eller delvis er udtrykt i en anden valuta end den afgiftsopkrævende medlemsstats valuta, anvendes den på FT-afgiftens forfaldstidspunkt senest noterede salgskurs på det mest repræsentative valutamarked i den berørte medlemsstat eller en valutakurs fastsat med reference til dette marked i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats regler.

Artikel 8

Anvendelse, struktur og størrelse af afgiftssatser

4. Medlemsstaterne anvender de FT-afgiftssatser, der er gældende på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder.

5. Satserne fastsættes af hver medlemsstat som en procentdel af beskatningsgrundlaget.

   Disse satser skal mindst udgøre:

   a) 0,1 % for så vidt angår de finansielle transaktioner, der er nævnt i artikel 5

   b) 0,01 % for så vidt angår de finansielle transaktioner, der er nævnt i artikel 6.

6. Medlemsstaterne anvender den sats, der gælder for de i stk. 2, litra a) og b), nævnte kategorier, på alle finansielle transaktioner henhørende under de respektive kategorier.

Kapitel III
Betaling af FT-afgiften, tilknyttede forpligtelser og forebyggelse af skatteflugt, skatteundgåelse og skattesvig

Artikel 9
Personer, der er betalingspligtige for FT-afgiften over for skattemyndighederne

7. For hver finansiel transaktion betales FT-afgiften af enhver finansiel institution, der opfylder en af følgende betingelser:

   a) den er part i transaktionen, enten for egen regning eller for en anden persons regning

   b) den optræder på vegne af en part i transaktionen, eller

   c) transaktionen er blevet gennemført for dennes regning.

8. Når en finansiel institution optræder på vegne af en anden finansiel institution eller for dennes regning, er det kun sidstnævnte, der er betalingspligtig for FT-afgiften.

9. Alle parter i en transaktion, inklusive andre personer end finansielle institutioner, hæfter solidarisk for betalingen af den afgift, som en finansiel institution skal erlægge for denne transaktion, hvis den pågældende finansielle institution ikke har erlagt afgiften inden for den frist, der er fastsat i artikel 10, stk. 4.

10. Medlemsstaterne kan bestemme, at en anden person end de personer, der er betalingspligtige for FT-afgiften i henhold til stk. 1, 2 og 3 i denne artikel, hæfter solidarisk for betalingen af afgiften.

Artikel 10
Bestemmelser vedrørende frister for betaling af FT-afgiften, forpligtelser beregnet til at sikre betalingen og verifikation af betalingen

11. Medlemsstaterne fastlægger forpligtelser med hensyn til registrering, bogføring og indberetning samt andre forpligtelser, der tjener til at sikre, at FT-afgiften reelt indbetales til skattemyndighederne.

12. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at enhver person, der er pligtig til at betale en FT-afgift, forelægger skattemyndighederne en erklæring med alle de oplysninger, der er nødvendige for beregningen af en FT-afgift, der er forfaldet til betaling i løbet af en periode på en måned, inkl. den samlede værdi af de transaktioner, der beskattes med de forskellige satser. FT-erklæringen afleveres senest på tiendedagen i den måned, der følger efter den måned, hvor FT-afgiften forfaldt til betaling.

13. I forbindelse med finansielle institutioner, der ikke falder ind under artikel 25, stk. 2, i direktiv 2004/39/EF, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder i mindst fem år har adgang til de relevante data vedrørende alle de finansielle transaktioner, som disse

institutioner har gennemført, enten i eget navn eller en anden persons navn, for egen regning eller en anden persons regning.

14. Medlemsstaterne sikre, at enhver skyldig FT-afgift indbetales til skattemyndigheder på følgende tidspunkter:

    a) på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder til betaling, når transaktionen gennemføres elektronisk

    b) inden for en frist på tre arbejdsdage fra afgiftens forfaldstidspunkt i alle andre tilfælde.

15. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder på området kontrollerer, at afgiften er korrekt betalt.

Artikel 11
Specifikke bestemmelser vedrørende forebyggelse af skatteflugt, skatteundgåelse og skattesvig

16. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til forebyggelse af skatteflugt, skatteundgåelse og skattesvig.

17. Kommissionen kan i overensstemmelse med artikel 13 vedtage delegerede retsakter om de foranstaltninger, medlemsstaterne skal træffe i medfør af stk. 1.

18. Når det er nødvendigt, gør medlemsstaterne brug af de bestemmelser, som Unionen har vedtaget vedrørende administrativt samarbejde på skatteområdet, særlig Rådets direktiver 2011/16/EU and 2010/24/EU. De gør også brug af allerede eksisterende forpligtelser med hensyn til indberetning af oplysninger og opbevaring af data vedrørende finansielle transaktioner.

Kapitel IV
Afsluttende bestemmelser

Artikel 12
Andre afgifter på finansielle transaktioner

Medlemsstaterne undlader at fastholde eller indføre andre afgifter på finansielle transaktioner end FT-afgiften som fastsat i dette direktiv eller merværdiafgift som fastsat i Rådets direktiv 2006/112/EF[30].

Artikel 13
Udøvelse af delegerede beføjelser

19. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastsatte betingelser.

[30] EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

20. Delegationen af beføjelser, jf. artikel 2, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, sker for en ubegrænset periode fra den dato, der er angivet i artikel 18.

21. Delegationen af beføjelser, jf. artikel 2, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, kan til enhver tid tilbagekaldes af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

22. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den Rådet meddelelse herom.

23. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, og artikel 11, stk. 2, træder kun i kraft, hvis Rådet ikke har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt, eller hvis Rådet inden udløbet af denne frist har meddelt Kommissionen, at det ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Rådets initiativ.

Artikel 14
Underretning af Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet underrettes om Kommissionens vedtagelse af delegerede retsakter, om enhver indsigelse mod dem eller om Rådets tilbagekaldelse af delegationen af beføjelser.

Artikel 15
Ændring af direktiv 2008/7/EF

I direktiv 2008/7/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6, stk. 1, litra a), udgår.

2) Efter artikel 6 indsættes følgende artikel:

"Artikel 6a

Forhold til direktiv …/…/EU

Dette direktiv berører ikke Rådets direktiv …/…/EU[31]."

Artikel 16
Revisionsklausul

Kommissionen forelægger hvert femte år og for første gang senest den 31. december 2016 Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det findes nødvendigt, et forslag om ændring heraf.

[31] EUT L ….. af …., s.

I denne rapport foretager Kommissionen mindst en undersøgelse af FT-afgiftens indflydelse på det indre markeds, de finansielle markeders og realøkonomiens funktionsmåde, og den tager hensyn til udviklingen på den internationale scene med hensyn til beskatning af finanssektoren.

Artikel 17
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2013 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

   De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2014.

   Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 18
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne
Formand

BILAG

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Rådets direktiv om en fælles ordning for beskatning af finansielle transaktioner og om ændring af direktiv 2008/7/EF

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen

14 05 Skattepolitik

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget vedrører en **ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget vedrører

Finansiel stabilitet

1.4.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

Specifikt mål nr. 3

Udvikle nye skatteinitiativer og foranstaltninger til støtte for EU's politikmålsætninger

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Afsnit 14 - Beskatning og toldunion ABB 05 Skattepolitik

1.4.3. Forventede resultater

Forhindre en fragmentering af det indre marked for finansielle tjenesteydelser, når tænkes på det stigende antal ukoordinerede nationale skatteforanstaltninger, der indføres.

Sikre, at de finansielle institutioner yder et rimeligt bidrag til dækningen af omkostningerne forårsaget af den seneste krise, og sikre, at denne sektor beskattes på lige fod med andre sektorer.

Fjerne incitamentet til at tage for store risici og indføre et supplement til de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal forhindre kriser i fremtiden.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Bidrage til den overordnede målsætning om stabilitet i EU i kølvandet på finanskrisen

1.5.2. Merværdi ved en indsats fra EU's side

Det er kun foranstaltninger på EU-plan, der kan forhindre en fragmentering af de finansielle markeder på tværs af aktiviteter og landegrænser og sikre en ensartet behandling af finansielle institutioner i EU og dermed et velfungerende indre marked.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Det har vist sig, at det stort set er umuligt at indføre en bredt baseret afgift på finansielle transaktioner, der kan tjene ovennævnte tre formål, uden at dette medfører en massiv udflytning (jf. det svenske eksempel).

1.5.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

Skatter og afgifter er led i løsningsmodellen på globalt plan. Desuden har Kommissionen foreslået, at indtægterne fra afgiften benyttes som en fremtidig egen indtægt.

1.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslag af **ubegrænset varighed**

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

Forslaget har økonomiske virkninger for EU gennem forøgede administrationsomkostninger.

Direkte central forvaltning ved Kommissionen

Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

En person med ansvar for gennemførelse af specifikke foranstaltninger i medfør af afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, identificeret i den pågældende basisretsakt som omhandlet i finansforordningens artikel 49.

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne

Decentral forvaltning sammen med tredjelande

Fælles forvaltning sammen med internationale organisationer (**angives nærmere**)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Medlemsstaterne skal sørge for, at afgiften opkræves præcist og rettidigt, og træffe kontrolforanstaltninger.

Det overlades til medlemsstaterne at sørge for, at afgiften reelt betales, og at kontrollere, at betalingen foregår på korrekt vis.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

1. Forsinkelser i medlemsstaternes gennemførelse af direktivet 2. Risiko for skatteflugt, skatteundgåelse og skattesvig 3. Risiko for udflytning

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

Artikel 11 i direktivet indeholder specifikke bestemmelser om forhindring af skatteflugt, skatteundgåelse og skattesvig: delegerede retsakter og administrativt samarbejde i skatteanliggender. Risikoen for udflytning tackles ved at vælge et passende sæt skattesatser og et bredt beskatningsgrundlag.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende og påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Beskrivelse…...….]	OB/IOB[1]	fra EFTA-lande[2]	fra kandidatlande[3]	fra tredjelande	jf. finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
	[XX.YY.YY.YY]	OB/IOB	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

[1] OB = opdelte bevillinger / IOB = ikke-opdelte bevillinger.
[2] EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.
[3] Kandidatlande og i givet fald potentielle kandidatlande fra Vestbalkan.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse…..]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	jf. finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

3.2. Anslået virkning for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af den anslåede virkning for udgifterne

i mio. EUR (3 decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	[Betegnelse……..]

GD: <…….>			År **N**[4]	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			**I ALT**
• Aktionsbevillinger										
Budgetpostens nummer:	Forpligtelser	(1)								
	Betalinger	(2)								
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1a)								
	Betalinger	(2a)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[5]										
Budgetpostens nummer		(3)								
Bevillinger I ALT til GD <….>	Forpligtelser	=1+1a +3	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	Betalinger	=2+2a +3	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

[4] År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

[5] Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til gennemførelse af EU's programmer og/eller aktioner (tidl. BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	Betalinger	(5)	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <...> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	Betalinger	=5+ 6	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget/initiativet:

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 - 4 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
	Betalinger	=5+ 6	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	**5**	Administration

i mio. EUR (3 decimaler)

		År **2013**	År **2014**	År **2015**	År **2016**	Fra **2017 og fremefter**
GD: TAXUD						
• Menneskelige ressourcer		0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
• Andre administrationsudgifter		0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
I ALT GD TAXUD		0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

i mio. EUR (3 decimaler)

	År **2013**	År **2014**	År **2015**	År **2016**	Fra **2017 og fremefte**

						r
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 - 5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
	Betalinger	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

3.2.2. Anslået virkning for aktionsbevillingerne

– **X** Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

3.2.3. Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.3.1. Resumé

– **X** Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (3 decimaler)

	År **2013**	År **2014**	År **2015**	År **2016**	Fra **2017 og fremefter**
UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
Andre administrationsudgifter	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
Subtotal for UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 5[6] i den flerårige finansielle ramme					
Menneskelige ressourcer					
Andre administrationsudgifter					
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 5	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

[6] Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til gennemførelse af EU's programmer og/eller EU aktioner (tidl. BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

i den flerårige finansielle ramme					

I ALT	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

– **X** Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

		År **2013**	År **2014**	År **2015**	År **2016**	Fra **2017 og fremefter**
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemandsstillinger og stillinger som midlertidigt ansatte)						
14 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)		0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
14 01 01 02 (i delegationer)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 01 (indirekte forskning)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (direkte forskning)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Eksternt personale (i fuldtidsækvivalenter)[7]						
14 01 02 01 (KA, V, UNE under den samlede bevillingsramme)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 02 02 (KA, V, UED, LA og UNE i delegationerne)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 04 ***yy***[8]	i hovedsædet[9]	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	- i delegationerne	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 05 02 (KA, V og UNE – indirekte forskning)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (KA, V, UNE – direkte forskning)		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Andre budgetposter (skal angives)						
I ALT		0,254	0,762	0,762	0,762	0,762

Skøn angives i hele tal (eller med højst én decimal)

14 angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som GD'et allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i GD'et, hvortil kommer de eventuelle yderligere bevillinger, som

7 KA: kontraktansatte; V: vikarer, UED: unge eksperter ved delegationerne, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter.

8 Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

9 Angår især strukturfonde, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF).

tildeles det ansvarlige GD i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	Den nuværende personalesituation i GD TAXUD tager ikke hensyn til indførelsen af en FT-afgift, og der vil derfor være behov for interne rokader. De ansattes hovedopgaver: præcisere, hvordan afgiften skal fungere i praksis for at lette forhandlingerne, overvåge den efterfølgende gennemførelse, udarbejde juridiske fortolkninger og arbejdsdokumenter, bidrage til de delegerede retsakter om forhindring af skatteundgåelse og skattesvig, forberede eventuelle overtrædelsesprocedurer osv.

3.2.4. Forenelighed med den nuværende flerårige finansielle ramme

– **X** Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

– Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

– **X** Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.